

Dosarul nr. 2ra-1268/22
(2-19139983-01-2ra-12092022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022 mun. Chișinău
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul recurentului
Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată, avocatul Eugeniu
Bujoreanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Irinei Cervenii cu
privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de Irina Cervenii, a fost casată integral hotărârea din
05 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă
hotărâre,

c o n s t a t ă:

La data de 23 august 2019, Î.M. „Incaso” S.R.L. a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Irinei Cervenii cu privire la încasarea datoriei în sumă de 14
795 lei și 20 de bani, a cheltuielilor de judecată în mărime de 1000 lei și a taxei de
stat în mărime de 443 lei și 86 de bani.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de 27 iulie 2017 între
M.C.P. „Finance” S.R.L. în calitate de creditor și Irina Cervenii în calitate de debitor,
a fost încheiat contractul de împrumut și executat la sediul creditorului.

A susținut reclamantul că, pentru nerespectarea graficului de rambursare a
împrumutului debitorul s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului,
comision pentru furnizarea creditului, dobânda și o penalitate contractuală, care se
raportează duratei de întârziere.

La data de 21 iulie 2017, M.C.P. „Finance” S.R.L. și-a onorat obligațiunea,
transferând debitorului împrumutul acordat. Necăținând la respectarea obligațiilor
de către M.C.P. „Finance” S.R.L., Irina Cervenii pînă la data depunerii cererii de
chemare în judecată, nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform
contractului.

A menționat reclamantul că, debitorul a fost înștiințat despre faptul
nerespectării clauzelor contractuale prin intermediul notificărilor recomandate
expediate în adresa acestuia.

Ulterior, în adresa debitorului a fost expediată reclamația prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor și despre obligațiunea returnării împrumutului, dobânzii calculate, taxei aferente la contract și penalităților calculate conform contractului.

Astfel, la data depunerii cererii de chemare în judecată, datoria Irinei Cerveni față de Î.M. „Incaso” S.R.L. constituia suma în mărime de 14 795 lei și 20 de bani dintre care 7000 lei – costul total al împrumutului restant, comision pentru furnizarea creditului restant - 560 lei, dobânda restantă conform Contractului – 235 lei și 20 de bani, penalitatea contractuală în mărime de 7000 lei, adică 2% din suma datoriei restante calculată pentru o perioadă de 50 zile de întârziere.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Irinei Cerveni în beneficiul Î.M. ”Incaso” S.R.L. suma în mărime de 7000 lei, cu titlul de datorie, suma în mărime de 235 lei și 20 de bani, cu titlul de dobândă, suma în mărime de 3500 lei, cu titlul de penalitate, suma în mărime de 322 lei și 05 bani, cu titlul de taxă de stat, suma în mărime de 500 lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 01 noiembrie 2021, Irina Cerveni a contestat cu apel hotărârea din 05 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Irina Cerveni, a fost casată integral hotărârea din 05 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Î.M. ”Incaso” S.R.L. împotriva Irinei Cerveni cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că, contractul de cesiune a creanțelor prin care a fost cesionată suma creanțelor M.C.P. „Finance” S.R.L. în fața terților persoane, debitorii nefiind indicați și identificați clar și concret, având calitatea de consumatori, este unul nul, iar noul creditor, cesionarul Î.M. ”Incaso” S.R.L. nu poate pretinde de la debitori efectuarea cărorva plăți în favoarea sa, deoarece nu este clar care au fost creanțele transmise, valoarea certă și sesizabilă a datoriilor cesionate.

De asemenea, Colegiul a reținut că la data încheierii contractului de cesiune a creanței între cele două societăți nu a fost definită clar creanța valabilă a creditorului față de debitor, nefiind făcută dovada în fața instanței că această datorie era una transmisibilă și sesizabilă în raport cu debitorul, consumator.

Corespunzător, Colegiul a reiterat că, contractul de cesiune semnat între Î.M. ”Incaso” S.R.L. și M.C.P. „Finance” S.R.L. nu poate produce efecte juridice față de debitorul, cu statut de consumator Irina Cerveni, deoarece la data semnării respectivului contract de cesiune, creditorul cedent nu a transmis, iar cesionarul nu a primit o creanță clară certă, valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de debitor și, respectiv, situația nu întrunește condițiile impuse de art. 823 alin. (1)-(3) Cod civil, urmare a cărui fapt Î.M. ”Incaso” S.R.L., în calitate de cesionar, nu dispune de un

temei juridic pentru a pretinde executarea unor obligații din partea debitorului.

Subsecvent, Curtea de Apel Chișinău a atestat că contractul de cesiune a creanțelor din 01 aprilie 2019 nu are incidență și nu produce nici un efect de drept asupra raporturilor de împrumut apărute la data de 21 iulie 2017 între M.C.P. „Finance” S.R.L. și Irina Cervenii.

Astfel, Colegiul a conchis că reclamantul Î.M. „Incaso” S.R.L. nu a demonstrat existența temeiniciei acțiunii formulate, drept consecință, a reiterat că cele relatate în ansamblu atestă că instanța de fond greșit și contrar normelor legale invocate a admis pretențiile Î.M. „Incaso” S.R.L., situație ce impune intervenirea instanței de apel, cu casarea integrală a hotărârii instanței de fond.

Or, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 20 ianuarie 2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură și pentru autoritățile publice și private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanța de judecată nu constituie o excepție de la regulă.

Prin urmare, Colegiul a reținut că în circumstanțele speței, sacrificarea principiului preeminenței dreptului în sensul impunerii unei alte conduite decât cea prescrisă de către legislator va avea *inter alia* drept efect defavorizarea procesuală a intimatului, deoarece asemenea acțiuni nu pot fi admise de către instanța de judecată decât în condițiile expres stabilite de lege, în caz contrar, acțiunile arbitrare ale instanței sunt incompatibile testului de imparțialitate obiectivă perceput de un observator informat și dezinteresat.

Or, imparțialitatea este esențială pentru îndeplinirea adecvată a funcției judiciare, ea privește nu doar hotărârea însăși, ci și întreg procesul, prin care se ajunge la aceasta (valoarea 2, principiile de la Bangalore privind conduita judiciară).

Din considerentele menționate supra, Colegiul a considerat întemeiată soluția instanței de apel privind admiterea cererii de apel depusă de Irina Cervenii, casarea integrală a hotărârii din 05 octombrie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Î.M. „Incaso” S.R.L. împotriva Irinei Cervenii cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

La 30 august 2022, reprezentantul recurentului Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Eugeniu Bujoreanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Eugeniu Bujoreanu a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 septembrie

2022 (f.d. 145), instanța de recurs a comunicat intimatului recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 06 octombrie 2022, intimata Irina Cerveni, a solicitat de a considera recursul declarat de reprezentantul recurentului Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Eugeniu Bujoreanu, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 02 iunie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 30 august 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul poștei electronice, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 20 iulie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 129). Astfel, cererea de recurs declarată este depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul recurentului Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Eugeniu Bujoreanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Eugeniu Bujoreanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Eugeniu Bujoreanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul recurentului Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată, avocatul Eugeniu Bujoreanu, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat